

วัตถุประสงค์หลักของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนของจังหวัดอุทัยธานี โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากการสำรวจภาคสนาม ใช้แบบตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนท้องถิ่นและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ต่อทรัพยากรท่องเที่ยว ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภายนอกและยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตลอดจนแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 100 และ 82 ราย ตามลำดับ และสัมภาษณ์เชิงลึกเจ้าหน้าที่บุคลากรภาครัฐจำนวน 6 คน วิเคราะห์ข้อมูลในส่วน of แบบสอบถามโดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในส่วนของแบบตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว วิเคราะห์โดยสรุปเรียบเรียงเป็นประเด็นและหมวดหมู่ตามลักษณะทรัพยากรท่องเที่ยว และในส่วนของสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูล โดยทำการเรียบเรียงเชื่อมโยงความสัมพันธ์ให้ครอบคลุมตามประเด็นที่ศึกษา และทำการนำเสนอโดยการพรรณนาสรุปเป็นความเรียงเพื่อนำผลไปประกอบการวิเคราะห์ที่ได้จากแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอ แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนของจังหวัดอุทัยธานีโดยจัดทำเป็นแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 3 ระยะ ได้แก่ แผนฯ ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ดังนี้

1. แผนพัฒนายุทธศาสตร์ระยะสั้น (1-3ปี) ได้แก่ แผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว แผนการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น และแผนการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
2. แผนพัฒนายุทธศาสตร์ระยะกลาง (5 ปี) ได้แก่ กำหนดให้มียุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว ต่อเนื่องจากแผนยุทธศาสตร์เดิม เน้นให้มีการดำเนินงานจริงภายในช่วงเวลาที่กำหนด และกำหนดกลยุทธ์เพิ่มเติมให้ครอบคลุมองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ส่งเสริมผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการบริการให้มีมาตรฐานมากขึ้น ประชาสัมพันธ์ข้อมูลท่องเที่ยวให้ครบทรัพยากรท่องเที่ยวทุกด้านและใช้สื่อประชาสัมพันธ์อย่างหลากหลาย และจัดเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มจังหวัด
3. แผนพัฒนายุทธศาสตร์ระยะยาว (10 ปี) ได้แก่ จัดให้มีบริการรถโดยสารสาธารณะไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ และกำหนดให้มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ภายในจังหวัดบรรจุในหลักสูตรการเรียนการสอนของเยาวชนในระดับต่างๆ

The main objective of this study is to propose a guideline on sustainable ecotourism development of Uthaitani Province. Documentary review was used for secondary data collection. Primary data on tourism resources and opinions on the prevailing tourism resources and the provincial reports on SWOT and tourism development strategy was gathered by field survey, tourism resource inspection form, questionnaires and in-depth interview. The questionnaires were collected from 100 local people and 82 local tourism entrepreneurs whereas 6 officials participated in in-depth interview. The descriptive statistics for data analysis included frequency, percentage, mean and standard deviation. Collected from tourism resource inspection forms, the data was analyzed and summarized by tourism resource issues and categories. The data collected from in-depth interview was analyzed, arranged and connected in order to cover all studied topics; the data was therefore presented by description and used together with the questionnaire results.

The result of this study reveals that the province should define a guideline on sustainable ecotourism development by employing a short-term, middleterm and long-term tourism development plans as follows

1. Short-term development plan (1-3 years) include Tourist attraction development plan, Preservation and promoting art, culture and local costum plan and Knowledge distribution and tourism public relation plan.
2. Middle-term development plan (5 years) is that establish a consistent tourism strategy and the implementation within timeframe should be focused. Additional strategies should be set to cover all ecotourism components. The Province should support tourism entrepreneurs in terms of product and service development. With diversified media, tourist information should cover all resources; tourism routes between provinces should be developed as well.
3. Long-term development plan (10 years) is that public bus services to major tourist places should be provided. Local wisdom should be covered in learning curriculums for youths at different levels.